

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Dobra praktyka

Sztuki wizualne a specjalne potrzeby edukacyjne (SPE)

Część modułu /R

Kontakt :

OMNES PRO UNO

1 /Kontekst

Przeprowadzono szereg badań na temat roli przedmiotów plastycznych i artystycznych oraz ich znaczenia we włączaniu społecznym uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Istotniejsze od samej akceptacji obecności uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jest zapewnienie im wielu możliwości rozwoju.

Uczniowie z problemami emocjonalnymi i towarzyszącymi im zachowaniami, które negatywnie wpływają na wyniki w nauce, mogą stanąć w obliczu niepowodzeń szkolnych. Dzieci te ujawniają cechy osób narażonych na poczucie braku bezpieczeństwa, nie są w stanie przewyciężyć smutku, udręki i nie mogą stawić czoła bardziej złożonym sytuacjom. Zgodnie z najnowszymi badaniami z dziedziny neurologii i neurobiologii, aby skuteczniej interweniować – musimy wiedzieć więcej o tym, jak działa ludzki mózg.

W zakresie kształcenia specjalnego uwidaczniają się zalety zajęć plastycznych, a nauczyciel tego przedmiotu powinien przyjąć postawę analityczną i zapewniać takie warunki oraz strategie uczenia się, które pozwalają na osiągnięcie lepszych wyników i przygotowanie do życia w społeczeństwie.

2 /Cele.

- Promowanie pełnego rozwoju uczniów
- Stworzenie takich warunków do nauki, które zwiększają skuteczność edukacyjną i przygotowują do aktywnego życia.
- Nacisk na wykorzystanie elementów języka wizualnego.
- Ułatwianie pełnego włączenia uczniów ze SPE.

3/ Realizacja dobrej praktyki.

Nauczyciel powinien zawsze zwracać uwagę na potrzeby ucznia/grupy – tak, aby postawa pedagogiczna oferowała sposób przezwyciężenia trudności za pomocą korzystania ze strategii, które odpowiadają indywidualnym cechom każdego ucznia. W zakresie edukacji specjalnej budowanie zrozumienia poprzez obrazy może być pozytywne i konstruktywne, nawet w przypadku uczniów ze znacznymi trudnościami. Kiedy uczeń reaguje na bodźce wizualne, stymulowana jest jego wyobraźnia, fantazja, jak również poszerza się obszar osobistych doświadczeń – zajęcia plastyczne to zatem trening kreatywności. Stymulacja zdolności twórczych dziecka może być sposobem na łagodzenie zaburzeń emocjonalnych lub psychicznych związanych z brakiem pewności siebie, co może doprowadzić do lepszego zrozumienia świata dziecka. Nauczyciel powinien prowadzić ucznia dając mu do wykonania kreatywne zadania plastyczne, np. stworzenie rysunku drzewa, człowieka i rodziny. Dzięki jednoczesnej współpracy ze specjalistami (np. z psychologami) przy takich zadaniach na jaw wyjdą cechy osobowości ucznia, jak również jego doświadczenia społeczno-emocjonalne.

4/Ewaluacja działań

Ewauacja:

ta praktyka promuje kreatywność artystyczną uczniów poprzez skorzystanie z zajęć plastycznych i reakcji na sztukę wizualną, co umożliwi również ocenę psychologiczną ucznia. W ten sposób będzie można dokonać ewaluacji całego zestawu cech i objawów psychopatologicznych w grupie/klasie.

5/Ograniczenia.

6/Perspektywy.